

[P. C. Petersen.]

det mindre som det større Landbrug — har klaret sig saa nogenlunde hidtil. Men der er en hel Del andre Mennesker, som er slaaget ud netop paa Grund af Mangelen paa Tilførsler udefra af Korn og Foderstoffer. Jeg skal bl. a. nævne vore Fjerkræavlere og Ægproducenter, hvoraf der fandtes en Del, som ved deres Virksomhed ikke alene kunde forsørge sig selv og deres Familie, men endda faa et passende Overskud. Disse Erhverv, som eksporterede store Dele af deres Produktion til Udlandet og paa den Maade var med til at skaffe Valuta eller Raastoffer her til Landet, eksisterer ikke mere, de er som sagt gaaet nedentom og hjem. Omtrent paa samme Maade gaar det med vore Fjerkræslagterier, som nu maa standse deres Virksomhed, hvilket allerede er sket for enkelte Slagteriers Vedkommende, hvor Arbejdere, Kontorfolk og andre, som var beskæftiget der, har faaet den Besked, at der maaske vilde gaa 2 Aar, inden Virksomheden kunde komme i Gang igen. Det er sørgeligt, at en hel Del Mennesker af den Grund skal blive arbejdsløse, men jeg har forstaaet paa den højtærede Landbrugsminister og af de Forhandlinger, som er ført om Lovforslaget, at der ingen Mulighed var for at udskrive et større Kvantum Korn end det, der er fastsat i Lovforslaget — ellers vilde der være god Grund til at søge at komme disse Virksomheder til Hjælp i den Situation, hvori de befinder sig.

Jeg kan med disse Bemærkninger paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og Vedtagelse i det høje Ting.

Bækgaard: Fra alle Sider er man vist klar over, at en Kornordning er nødvendig, for at man kan sikre hele Befolkningen det daglige Brød. Vi vilde maaske nok uden en saadan Ordning avle Brødkorn nok til Befolkningens Forsyning; men denne Avl kan jo under frie Forhold og fri Dispositionsret udnyttes paa flere Maader, og Brødforsyningen vilde derfor ikke være sikret alene derved, at Avlen var til Stede. Under normale Forhold er Forsyningen med Mel og Gryn i lige saa høj Grad baseret paa indkøbte Varer som paa vor hjemlige Avl, og den højtærede Minister oplyste i sin Fremsættelse i Folketinget, at vi tidligere har indført ret store Mængder af Korn, som dels benyttes til Befolkningens Ernæring dels, sammen med vor hjemlige Avl, til Foder og derigennem omsættes i forædlede Fødemidler.

Naar nu denne Mulighed for Indførsel

ikke længere er til Stede, vil man forstaa, at der bliver Brug for vor hjemlige Avl paa flere Maader. Den faar derved større Værdi; thi ogsaa forædlede Produkter er der god Brug for. Vil vi derfor sikre os en Del af denne værdifulde Avl til bestemte Formaal, maa vi have en Ordning. Det danske Brød, baade det lyse og det mørke, har faaet en saa fremtrædende Plads blandt vore Ernæringsmidler, at alle er enige om, at det maa sikres, og det samme kan vel siges om det nødvendige Korn til Fremstilling af Gryn. Men ogsaa til andre Formaal er det ønskeligt, om end ikke i samme Grad nødvendigt, at sikre et bestemt Kvantum Korn.

En Ordning er altsaa nødvendig, først og fremmest for at sikre Samfundet tilstrækkeligt Korn til disse Formaal, men ogsaa, fordi vi ønsker, at det sikres til overkommelige Priser. Som før sagt kan vor Avl udnyttes til flere Formaal, og derfor vilde maaske under fri Dispositionsret Prisen blive højere, end vi ønsker.

Den Ordning, som nu er vedtaget af det høje Folketing, har de to Formaal: for det første Sikring eller Udskrivning af et bestemt Kvantum Korn, og for det andet bestemte Priser. Den foreslaaede Udskrivning er en Del større end Ligningen sidste Aar. Det er vel Erfaringerne paa forskellige Omraader fra indeværende Aar, der har bevirket, at man har anset det for nødvendigt at gøre Udskrivningen større. For det store Flertal af Landbrugerne vil det sikkert bevirke, at Husdyrholdet maa nedsettes og for manges Vedkommende yderligere reduceres ud over, hvad der allerede har fundet Sted. Om det foreslaaede Kvantum er det rigtige, og om Ligningsskalaen er den bedste, der kan findes, skal jeg ikke gaa nærmere ind paa. Saa mange interesserede Parter har imidlertid medvirket og gjort deres Indflydelse gældende paa disse Omraader, at Sagen maa siges at være velovervejet, og forhaabentlig har man fundet det rette. Jeg glæder mig over, at det er lykkedes den højtærede Landbrugsminister at faa saa stor Tilslutning til Lovforslaget fra Landbrugsorganisationerne, som sket er, baade fra dem, der repræsenterer de Landbrugere, som i overvejende Grad skal levere Korn, og fra dem, der paa anden Maade er interesserede i Ordningen. Thi en god Forhaandstilslutning vil være en Borgen for en tilfredsstillende Gennemførelse af Ordningen i Praxis.

Under Behandlingen i Folketinget er der indført en lille Ændring i Ligningsgrundlaget, som navnlig faar Betydning for